

RiR 2006:17

Förvaltningsutgifter på sakanslag

ISBN 91 7086 084 X

RiR 2006:17

Tryck: Riksdagstryckeriet, Stockholm 2006

Till regeringen
Finansdepartementet

Datum 2006-06-13
Dnr 39-2005-0223

Förvaltningsutgifter på sakanslag

Riksrevisionen har granskat regeringens styrning och kontroll av myndigheternas förvaltningsutgifter på sakanslag. Resultatet av granskningen redovisas i denna rapport.

Företrädare för Regeringskansliet har fått tillfälle att faktagranska utkast till slutrapport.

I enlighet med 9 § lagen (2002:1022) om revision av statlig verksamhet m.m. överlämnas rapporten till regeringen. Rapporten överlämnas samtidigt till Riksrevisionens styrelse.

Riksrevisor *Lennart Grufberg* har beslutat i detta ärende. Revisionsledare *Mats Wahlstedt* har varit föredragande. Revisionschef *Curt Öberg* och revisionsledare *Tina J Nilsson* samt kommunikationsstrateg *P O Hedman* har medverkat i den slutliga handläggningen.

Lennart Grufberg

Mats Wahlstedt

Innehåll

Sammanfattning	7
1 Inledning	9
1.1 Anslagstilldelningen – ett viktigt instrument	9
1.2 Problem och syfte	10
1.3 Revisionsfrågor	10
1.4 Metod	11
1.5 Definition av begrepp	11
2 Principer för budgetering av förvaltningsutgifter	13
3 Det finns ingen fastlagd definition av förvaltningsutgifter	15
4 Regeringen frångår principerna för budgetering av förvaltningsutgifter	17
5 Riksdagen får ofullständig information om förvaltningsutgifternas omfattning	19
6 Riksrevisionens slutsatser	21
7 Riksrevisionens rekommendationer	23
Referenser	25

Sammanfattning

Riksdagen och regeringen har i enlighet med budgetprocessens intentioner uttalat en ambition att skapa en effektiv statsförvaltning genom att öka transparensen och följa upp utgiftsutvecklingen. En princip som fastslagits av statsmakterna är att förvaltningsanslag, driften av myndigheterna, och sakanslag, bland annat transfereringar, ska hållas åtskilda.

Riksrevisionen har granskat riksdagens möjlighet att styra på det sätt som avses – genom att anvisa anslag till definierade verksamheter.

Granskningen visar att regeringen inte lagt fast en entydig definition av förvaltningsutgifter, det gör det svårare att upprätthålla kontrollen över utgiftsutvecklingen.

Regeringen har inte heller följt de intentioner som angetts och de principer som lagts fast för budgetering av förvaltningsutgifter. Regeringen har gett 55 av 100 myndigheter rätt att finansiera förvaltningsutgifter på sakanslag, dvs. anslag som inte är förvaltningsanslag. Riksrevisionen bedömer att beloppet uppgår till cirka 2,7 miljarder kronor. Det motsvarar 8 procent av de förvaltningsanslag som dessa myndigheter tilldelats. Riksrevisionen konstaterar att riksdagen har gett sitt godkännande i de iakttagna fallen.

Från regeringens sida har det inte heller gjorts någon uppföljning av utfallet för förvaltningsutgifter på andra anslag än förvaltningsanslag. Riksrevisionen anser att det är ett avsteg från en viktig princip som bär upp den nuvarande budgetprocessen, nämligen kravet på transparens. En konsekvens av detta blir att riksdagen och regeringen inte har förutsättningar att ha kontroll över förvaltningskostnadernas utveckling på andra anslag än förvaltningsanslag eller hur stor andel av pengarna som används till administration.

Riksrevisionen rekommenderar därför att regeringen fastslår en entydig definition för förvaltningsutgifter och att regeringen i budgetförslag motiverar avsteg från de principer som lagts fast för budgetering av förvaltningsutgifter. Dessutom bör regeringen förbättra informationen till riksdagen om förvaltningsutgifternas utveckling på andra anslag än förvaltningsanslag. Detta för att stödja en förbättrad kostnadskontroll och att öka transparensen i statsbudgeten.

1 Inledning

Den svenska budgetprocessen har genomgått omfattande förändringar sedan slutet av 1980-talet. Den djupa ekonomiska och statsfinansiella krisen i början av 1990-talet med stora budgetunderskott och en ökning av statskulden ledde till mer genomgripande förändringar av budgetprocessen, bland annat i form av en ny budgetlag.

Syftet med budgetlagen och den förändrade budgetprocessen är bland annat att stödja en ökad utgiftskontroll och att öka transparensen i statsbudgeten. I tidigare granskningar¹ har Riksrevisionen pekat på att de grundläggande kraven angående fullständighetsprincipen² och bruttoprincipen³ i budgetlagen till viss del har frångåtts.

Detta är inte enbart en principiell frågeställning. I samband med 1990-talets statsfinansiella kris pekade Expertgruppen för studier i offentlig ekonomi (ESO) i en rapport⁴ ut den ”slappa budgetprocessen” i Sverige som en förklaring till obalansen i de offentliga finanserna. Utredaren ansåg bland annat att regeringen hade för dålig kontroll över utgiftsutvecklingen. Införandet av ett utgiftstak liksom en tydligt uttryckt strävan mot ökad kostnadskontroll kan tolkas som att den kritik som ESO då framförde var relevant.

I denna granskning riktar Riksrevisionen in sig på riksdagens möjlighet att styra på det sätt som avses – genom att anvisa anslag till definierade verksamheter.

1.1 Anslagstildelningen – ett viktigt instrument

Statsbudgetens anslag utgör riksdagens viktigaste instrument för att fördela medel till olika ändamål. I budgetlagen finns bestämmelser om vilka typer av anslag som får finnas, hur olika typer av anslag får disponeras samt principer för redovisning mot anslag. I lagen finns även bestämmelser om regeringens skyldighet att till riksdagen redovisa mål och resultat, statsbudgetens avgränsning, prognoser samt utgiftstak och utgiftsramar. Reglerna syftar till att förbättra riksdagens kontrollmöjligheter genom att ge goda möjligheter att följa upp och värdera resultaten i de verksamheter den beslutat om.

Enligt regeringsformen anvisar riksdagen anslag till angivna ändamål (9 kap. 3 §) och detta beslut kan inte delegeras. Det är alltså riksdagen som

¹ Beskrivna i Riksrevisionens årliga rapport 2005.

² Fullständighetsprincipen innebär att statsbudgeten ska omfatta alla inkomster och utgifter.

³ Bruttoprincipen innebär att inkomster ska redovisas på inkomstsidan och utgifter på utgiftssidan.

⁴ Statsskulden och budgetprocessen, Ds 1992:126, ESO.

ska besluta om fördelningen mellan anslag. Riksdagens finansutskott⁵ har tydligt markerat att förvaltningsanslagen och sakanslagen bör hållas åtskilda, bland annat för att öka möjligheten till kostnads kontroll.

1.2 Problem och syfte

Riksrevisionen har noterat att regeringen i regleringsbrev ger myndigheterna rätt att redovisa förvaltningsutgifter på sakanslag, dvs på anslag som inte är förvaltningsanslag. Formuleringarna i regleringsbrev har ofta varit oprecisa vilket givit myndigheterna möjligheter att själva påverka fördelningen av förvaltningsutgifter och andra utgifter inom anslagen.

Redan år 2000 riktade finansutskottet kritik⁶ mot att regeringen blandade transfereringsutgifter med förvaltningsutgifter. De konstaterade att detta stred mot budgetreformens intentioner och att de realekonomiska effekterna av dessa utgifter är väsentligt olika och därför av analysskäl bör hållas åtskilda.

Syftet med denna granskning är att belysa myndigheternas redovisning av förvaltningsutgifter på sakanslag. Granskningen omfattar också regeringens styrning och kontroll av myndigheternas utgifter samt det underlag som regeringen redovisar till riksdagen.

Granskningen avser år 2004 och omfattar myndigheter, inklusive Regeringskansliet, som är anslagsfinansierade och som omfattas av Riksrevisionens årliga revision. Universitet och högskolor ingår inte i granskningen eftersom de har en annan modell för finansiering av förvaltningsutgifter.

1.3 Revisionsfrågor

Mot bakgrund av det problem som redovisats ovan har vi i denna granskning formulerat följande revisionsfrågor:

1. Finns det en reglerad och fastställd definition av vilka utgifter som är att betrakta som förvaltningsutgifter respektive sakutgifter?
2. Följer regeringen de principer som lagts fast för budgetering av förvaltningsutgifter?
3. Finns förutsättningar för riksdag och regering att ha kännedom om förvaltningskostnadernas utveckling?

⁵ Finansutskottets betänkande 2000/01:FiU27.

⁶ Finansutskottets betänkande 2000/01:FiU27.

1.4 Metod

Riksrevisionen har i granskningen inventerat förekomsten av förvaltningsutgifter på andra anslag än förvaltningsanslag. Ansvariga revisorer samt projektgruppen inom Riksrevisionens årliga revision har gått igenom 211 myndigheters regleringsbrev och räkenskaper.

För de 100 myndigheter som har sakanslag har de ansvariga revisorerna bedömt om myndigheten har redovisat förvaltningsutgifter på sakanslag, och i så fall hur stort detta belopp är.

En genomgång har också gjorts av budgetpropositionen för 2004 samt regleringsbrevshandlingar för 2003, 2004 och 2006.

Intervjuer har genomförts med företrädare för kanslierna inom finansutskottet (FiU) och konstitutionsutskottet (KU), företrädare för Finansdepartementets budgetavdelning samt Ekonomistyrningsverket (ESV).

1.5 Definition av begrepp

Riksrevisionens definition av förvaltningsutgifter utgår från ESV:s ordbok samt myndigheternas regleringsbrev. Med förvaltningsutgifter avser Riksrevisionen utgifter för driften av myndigheterna, t.ex. utgifter för löner och lokaler.

Enligt ESV:s ordbok⁷ finns ingen enhetlig definition av förvaltningsanslag och sakanslag men med förvaltningsanslag menas vanligen sådana anslag som avser att finansiera driften av en myndighet. Med sakanslag avses då alla andra anslag, t.ex. anslag för transfereringar och investeringar. Transfereringar definieras som inkomstöverföringar från staten utan krav på motprestation.

⁷ *ESV:s ordbok*, ESV 2004:14, s. 5.

2 Principer för budgetering av förvaltningsutgifter

Regeringen har i budgetpropositionen för 2004 uttalat en tydlig inriktning rörande ekonomisk styrning och kontroll. Regeringen konstaterar i propositionen⁸ att det för att nå dessa mål behövs ändamålsenligt och tydligt stöd i form av budgeterings- och styrprinciper, beslutsunderlag, processer etc. Särskild vikt läggs på behovet att utveckla budgeterings- och redovisningsmetoder som ökar genomskinligheten (transparensen), tydliggör kostnader och möjliggör utvärderingar och prioriteringar.

Finansutskottet betonar vikten av att förvaltningsutgifter och transfereeringsutgifter hålls åtskilda. Detta för att öka informationsvärdet av budgeten och att underlätta styrningen av förvaltningen⁹. I sin handledning för 2003 års regleringsbrev har Finansdepartementet preciserat detta förhållningssätt. Regleringsbrevshandledningen är en intern instruktion för hur regleringsbrev ska vara utformade. I handledningen för 2003 betonar Finansdepartementet dels vikten av att förvaltningsutgifter finansieras enbart från förvaltningsanslaget, dels att, om undantag görs, riksdagen ska vara informerad och ha godtagit undantaget. Undantag ska anges som ett villkor. Ett villkor kan anges i form av en finansiell begränsning, till exempel att ett visst högsta belopp får användas för ett visst ändamål. Villkor behöver dock inte ha en finansiell begränsning. I regleringsbrevshandledningen för 2004 står det dock ingenting om hantering av förvaltningsutgifter på sakanslag.

Enligt föreskrifter till anslagsförordningen¹⁰ ska administrationsutgifter för utbetalning av transfereringar belasta myndighetens förvaltningsanslag om regeringen inte har beslutat annat.

Transparens och underlättande av styrning och analys är statsmakernas skäl för att hålla förvaltningsutgifter åtskilda från sakutgifter och att upprätthålla en god utgiftskontroll.

⁸ Budgetpropositionen för 2004, politikområde Effektiv statsförvaltning.

⁹ Finansutskottets betänkande 2000/01:FiU27.

¹⁰ Föreskrifter till anslagsförordningen, 5 §.

3 Det finns ingen fastlagd definition av förvaltningsutgifter

Finansutskottet och Finansdepartementet betonar vikten av att förvaltningsutgifter och sakutgifter hålls åtskilda. Riksdagens finansutskott och Finansdepartementet använder begreppet förvaltningsutgift. Begreppet används även i anslagsförordningen och i styrdokument för enskilda myndigheter.

Trots detta saknas det en fastställd och entydig definition av begreppet förvaltningsutgift som det råder enighet om. Enligt ESV:s ordbok används begreppet informellt¹¹. Finansutskottet, Finansdepartementet och ESV har emellertid delvis olika tolkningar av begreppet. Finansdepartementet definierar förvaltningsutgifter som utgifter för myndigheternas förvaltning, drift, administration eller egen verksamhet, det vill säga utgifter som inte avser transfereringar eller investeringar¹². Enligt ESV är förvaltningsutgifter avsedda att täcka driften av en myndighet.

Begreppet transfereringsutgift är definierat som inkomstöverföring från staten utan krav på motprestation. Det råder enighet om denna definition.

Riksrevisionen kan konstatera att trots att det endast finns en informell definition av förvaltningsutgifter enligt ESV så används detta begrepp formellt i centrala dokument, till exempel i ESV:s föreskrifter.

Det faktum att det saknas en accepterad, fastställd och entydig definition av begreppet förvaltningsutgift gör det svårare att avgöra hur stora förvaltningsutgifter som avsetts uppkomma och som faktiskt uppkommit i statens verksamhet.

¹¹ ESV:s ordbok, s. 5.

¹² Enligt företrädare för Finansdepartementet 2006-06-12.

4 Regeringen frångår principerna för budgetering av förvaltningsutgifter

Riksrevisionens granskning omfattar 211 myndigheter. Av dessa myndigheter har 100 myndigheter sakanslag. 111 myndigheter har endast förvaltningsanslag. Två stora myndigheter – Försvarsmakten och polisväsendet – ingår inte i nedanstående redovisning eftersom myndigheterna inte har särskilda förvaltnings- respektive sakanslag.

Riksrevisionens granskning visar att 55 av de 100 myndigheter som disponerar sakanslag har använt detta för att finansiera förvaltningsutgifter. Enligt Riksrevisionens uppskattning för budgetåret 2004 har 2,7 miljarder kronor av sakanslagsmedel använts för att finansiera förvaltningsutgifter, vilket motsvarar cirka 3,2 procent av utfallet på berörda anslag. Det motsvarar även cirka 8 procent av berörda myndigheters förvaltningsanslag. Cirka 1,6 miljarder kronor av det uppskattade beloppet utgörs av Migrationsverkets anslag för mottagande av asylsökande. Andra exempel på myndigheter är Verket för Innovationssystem och Svenska institutet.

Regeringen ger i regleringsbrev tio myndigheter, till exempel Statens skolverk, rätt att använda sakanslaget för att finansiera förvaltningsutgifter. Det varierar hur regeringen uttrycker detta i regleringsbrev. Det står att myndigheten får avräkna ett anslag med "lönekostnader" eller "administrationskostnader" etc. För andra myndigheter, till exempel Socialstyrelsen, finns inte någon precisering av om ett sakanslag får användas för förvaltningsutgifter eller inte. Vanliga formuleringar i regleringsbrev är att anslaget får användas för utveckling eller insatser vilket skulle kunna tolkas som att myndigheten kan använda medlen för förvaltningsutgifter.

För tio av de 55 myndigheterna har regeringen lagt fast beloppsmässiga restriktioner för hur stora förvaltningsutgifter som myndigheten får finansiera via sakanslag. Denna typ av restriktioner används dock inte generellt.

För fyra av de ovan nämnda 55 myndigheterna – Statens kulturråd, Skogsstyrelsen, Statens skolverk och Konstnärsnämnden – har riksdagen och regeringen beslutat att kostnader för bidragsutbetalning ska betalas av transfereringsanslag. För de tre förstnämnda myndigheterna har riksdagen eller regeringen även beslutat om en beloppsmässig restriktion samt delvis för den sistnämnda myndigheten. Den rör hur stor del av transfereringsanslaget som myndigheterna får använda för att finansiera kostnader för bidragsutbetalningar.

5 Riksdagen får ofullständig information om förvaltningsutgifternas omfattning

Enligt Finansdepartementets regleringsbrevshandledning för 2003 ska riksdagen vara informerad om och godta att sakanslag får användas för att finansiera förvaltningsutgifter. Riksdagen ges därigenom möjlighet att kontrollera att förvaltningsutgifterna inte expanderar okontrollerat. Regeringen rapporterar inte explicit till riksdagen hur stora förvaltningsutgifter som faktiskt har belastat sakanslag.

Riksrevisionens genomgång av budgetpropositionen för 2004 visar att det inte finns angivet hur stora förvaltningsutgifter som har avräknats sakanslag under 2003. Riksrevisionen har inte heller funnit att regeringen i myndigheternas regleringsbrev ställer några krav på åiterrapportering av hur stora förvaltningsutgifter som har avräknats mot sakanslag. Det gäller både för de myndigheter där det finns beloppsmässiga restriktioner för förvaltningsutgifter och de fall där det inte finns sådana restriktioner. Det förekommer dock att myndigheterna väljer att informera om detta i sina årsredovisningar.

I Årsredovisning för staten anges inte specifikt hur stora förvaltningsutgifterna i staten är. Ingen redovisning görs av omfattningen av förvaltningsutgifterna som redovisas på sak- eller transfereringsanslag. Inte heller statens koncernrapporteringssystem Hermes används som stöd för att följa upp förvaltningsutgifter. I Årsredovisning för staten redovisas däremot ett realekonomiskt fördelat utfall av statsbudgeten i termer av transfereringar, konsumtionsutgifter, investeringsverksamhet, räntor på statsskulden samt finansiella transaktioner. Konsumtionsutgifterna motsvaras huvudsakligen av myndigheternas förvaltningsutgifter som har finansierats med anslag från statsbudgeten. Redovisningen sker dock inte i samma termer som anslagen anvisas och därmed som verksamheten styrs och redovisas.

6 Riksrevisionens slutsatser

Riksdagen och regeringen har som ett led i strävan att få en effektiv statsförvaltning uttalat en ambition om att öka transparensen och följa upp utgiftsutvecklingen. En princip som fastslagits av statsmakterna för att uppnå denna ambition är att förvaltningsanslag och sakanslag ska hållas åtskilda. Syftet är att underlätta styrningen av förvaltningen och att ändamålet med anslaget ska vara tydligt för riksdag och regering.

Riksrevisionens granskning visar att dessa möjligheter begränsats av att regeringen inte lagt fast en entydig definition av förvaltningsutgifter. Detta försvårar för riksdag och regering att upprätthålla kontrollen över utgiftsutvecklingen. Otydligheten skapar också möjligheter för myndigheterna att själva definiera hur anslagen ska användas.

Riksrevisionens granskning visar också att regeringen inte har följt de intentioner som angetts och inte följt de principer som lagts fast för budgetering av förvaltningsutgifter. Regeringen har exempelvis gett 55 av 100 myndigheter som disponerar sakanslag, dvs. alla anslag som inte är förvaltningsanslag, rätt att använda sakanslaget för att finansiera förvaltningsutgifter. Detta till ett belopp som bedöms uppgå till cirka 2,7 miljarder kronor. Regeringen har också gett vissa myndigheter rätt att använda transfereringsanslaget för att finansiera kostnader för bidragsutbetalning. Riksrevisionen konstaterar att riksdagen har gett sitt godkännande i de iakttagna fallen.

Regeringen har inte gjort någon uppföljning av utfallet för förvaltningsutgifter i staten. Av den information som ges i budgetpropositionen för 2004 går det inte att avläsa hur stor andel av sakanslagen som använts för förvaltningsutgifter. Riksdagen får därmed inte någon samlad och anslagsspecifik information om förvaltningsutgifternas utveckling. Riksrevisionen anser att regeringen därmed har gjort avsteg från en viktig princip som bär upp den nuvarande budgetprocessen, nämligen kravet på transparens.

En konsekvens av detta blir att riksdagen och regeringen inte har förutsättningar att ha kontroll över förvaltningskostnadernas utveckling på andra anslag än förvaltningsanslag eller hur stor andel av pengarna som används till administration. Därmed finns en risk att statens resurser inte används på ett effektivt sätt.

7 Riksrevisionens rekommendationer

Riksrevisionens slutsats är att riksdagen får ofullständig information om förvaltningsutgifternas utveckling på andra anslag än förvaltningsanslag, att det saknas en entydig definition av förvaltningsutgifter samt att regeringen frångått en grundläggande princip för budgetering av förvaltningsutgifter.

Mot bakgrund av slutsatserna i granskningen rekommenderar Riksrevisionen att:

- regeringen lägger fast en entydig definition för förvaltningsutgifter,
- regeringen i budgetförslag motiverar avsteg från de principer som lagts fast för budgetprocessen, däribland att hålla förvaltningsanslag och sakanslag åtskilda,
- regeringen förbättrar informationen till riksdagen om förvaltningsutgifternas utveckling. Detta för att stödja en förbättrad kostnadskontroll och att öka transparensen i statsbudgeten.

Referenser

Riksdag och regering

Anslagsförordning (1996:1189)

Finansutskottets betänkande 2000/01:FiU27

Lag (1996:1059) om statsbudgeten

Regeringsform (1974:152)

Regeringens proposition 2003/04:1; Budgetproposition för 2004

Regleringsbrev för 211 myndigheter för budgetåret 2004

Statsskulden och budgetprocessen, Ds 1992:126, ESO

Övrigt

ESV:s ordbok, ESV 2004:14

Årsredovisningar för 211 myndigheter för budgetåret 2004

Tidigare utgivna rapporter från Riksrevisionen

2003	2003:1	Hur effektiv är djurskyddstillsynen?
2004	2004:1	Länsplanerna för regional infrastruktur – vad har styr prioriteringarna?
	2004:2	Förändringar inom kommittéväsendet
	2004:3	Arbetslöshetsförsäkringens hantering på arbetsförmedlingen
	2004:4	Den statliga garantimodellen
	2004:5	Återfall i brott eller anpassning i samhället – uppföljning av kriminalvårdens klienter
	2004:6	Materiel för miljarder – en granskning av försvarets materielförsörjning
	2004:7	Personlig assistans till funktionshindrade
	2004:8	Uppdrag statistik <i>Insyn i SCB:s avgiftsbelagda verksamhet</i>
	2004:9	Riktlinjer för prioriteringar inom hälso- och sjukvård
	2004:10	Bistånd via ambassader – en granskning av UD och Sida i utvecklingssamarbetet
	2004:11	Betyg med lika värde? – en granskning av statens insatser
	2004:12	Höga tjänstemäns representation och förmåner
	2004:13	Riksrevisionens årliga rapport 2004
	2004:14	Arbetsmiljöverkets tillsyn
	2004:15	Offentlig förvaltning i privat regi – statsbidrag till idrottsrörelsen och folkbildningen
	2004:16	Premiepensionens första år
	2004:17	Rätt avgifter? – statens uttag av tvingande avgifter
	2004:18	Vattenfall AB – Uppdrag och statens styrning
	2004:19	Vem styr den elektroniska förvaltningen?
	2004:20	The Swedish National Audit Office Report 2004
	2004:21	Försäkringskassans köp av tjänster för rehabilitering
	2004:22	Arlandabanan <i>Insyn i ett samfinansierat järnvägsprojekt</i>
	2004:23	Regelförenklingar för företa
	2004:24	Snabbare asylprövning
	2004:25	Sjukpenninganslaget – utgiftsutveckling under kontroll?
	2004:26	Utgift eller inkomstavdrag? – Regeringens hantering av det tillfälliga sysselsättningsstödet
	2004:27	Stödet till polisens brottsutredningar
	2004:28	Regeringens förvaltning och styrning av sex statliga bolag
	2004:29	Kontrollen av strukturfonderna
	2004:30	Barnkonventionen i praktiken
2005	2005:1	Miljömålsrapporteringen – för mycket och för lite
	2005:2	Tillväxt genom samverkan?

- 2005:3 Arbetslöshetsförsäringen – *kontroll och effektivitet*
- 2005:4 Miljögifter från avfallsförbränningen – *hur fungerar tillsynen*
- 2005:5 Från invandrapolitik till invandrapolitik
- 2005:6 Regionala stöd – *stys de mot ökad tillväxt?*
- 2005:7 Ökad tillgänglighet i sjukvården? – *regeringens styrning och uppföljning*
- 2005:8 Representation och förmåner i statliga bolag och stiftelser
- 2005:9 Statens bidrag för att anställa mer personal i skolor och fritidshem
- 2005:10 Samordnade inköp
- 2005:11 Bolagiseringen av Statens järnvägar
- 2005:12 Uppsikt och tillsyn i samhällsplaneringen – *intention och praktik*
- 2005:13 Riksrevisionens årliga rapport 2005
- 2005:14 Förtidspension utan återvändo
- 2005:15 Marklösen *Finns förutsättningar för rätt ersättning?*
- 2005:16 Statsbidrag till ungdomsorganisationer – *hur kontrolleras de?*
- 2005:17 Aktivitetsgarantin – *Regeringen och AMS uppföljning och utvärdering*
- 2005:18 Rikspolisstyrelsens styrning av polismyndigheterna
- 2005:19 Rätt utbildning för undervisningen *Statens insatser för lärarkompetens*
- 2005:20 Statliga myndigheters bemyndiganderedovisning
- 2005:21 Lärares arbetstider vid universitet och högskolor – *planering och uppföljning*
- 2005:22 Kontrollfunktioner – *två fallstudier*
- 2005:23 Skydd mot mutor *Läkemedelsförmånsnämnden*
- 2005:24 Skydd mot mutor *Apoteket AB*
- 2005: 25 Rekryteringsbidrag till vuxenstuderande –*uppföljning och utbetalningskontroll*
- 2005:26 Granskning av Statens pensionsverks interna styrning och kontroll av informationssäkerheten
- 2005:27 Granskning av Sjöfartsverkets interna styrning och kontroll av informationssäkerheten
- 2005:28 Fokus på hållbar tillväxt? *Statens stöd till regional projektverksamhet*
- 2005:29 Statliga bolags årsredovisning
- 2005:30 Skydd mot mutor *Banverket*
- 2005:31 När oljan når land –*har staten säkerställt en god kommunal beredskap för oljekatastrofer?*
- 2006 2006:1 Arbetsmarknadsverkets insatser för att minska deltidsarbetslösheten
- 2006:2 Regeringens styrning av Naturvårdsverket
- 2006:3 Kvalitén i elöverföringen – *finns förutsättningar för en effektiv tillsyn*
- 2006:4 Mer kemikalier och bristande kontroll – *tillsynen av tillverkare och importörer av kemiska produkter*

- 2006:5 Länsstyrelsernas tillsyn av överförmyndare
- 2006:6 Redovisning av myndigheters betalningsflöden
- 2006:7 Begravningsverksamheten – *förenlig med religionsfrihet och demokratisk styrning?*
- 2006:8 Skydd mot korruption i statlig verksamhet
- 2006:9 Tandvårdsstöd för äldre
- 2006:10 Punktskattekontroll – mest reklam?
- 2006:11 Vad och vem styr de statliga bolagen?
- 2006:12 Konsumentskyddet inom det finansiella området – fungerar tillsynen?
- 2006:13 Kvalificerad yrkesutbildning – *utbildning för marknadens behov?*
- 2006:14 Arbetsförmedlingen och de kommunala ungdomsprogrammen
- 2006:15 Statliga bolag och offentlig förvaltning
- 2006:16 Socialstyrelsen och de nationella kvalitetsregistren inom hälso- och sjukvården

Beställning: publikationsservice@riksrevisionen.se